

малко момче, казаха му хайде ти ела съ насъ, но азъ го побу-  
тахъ да избѣга и той избѣга.

— Отъ вашето село не тръгна ли никой съ тѣхъ?

— Никой. Само за оправяние на пѣтя зимаха единъ  
човѣкъ.

— Не казахте ли имъ, малко души, какъ ще освободите  
България отъ Нѣмцитѣ?

— Единъ старецъ имаше, който имъ каза: ще ви избиятъ  
като кучета и остави че ще избиятъ васъ, а и насъ ще биятъ.  
Ще дойде пристава и началника ще стоятъ тукъ, нашитѣ глави  
ще патятъ. Друго нищо вий нѣма да направите. Тогава Боя-  
новъ каза: тая душа единъ пѣтъ е дошла, единъ пѣтъ ще излезе.

*Чл. подполк. Кутинчевъ:* Пушкитъ, гдѣто зимаха, върнаха  
ли ги, когато се разби четата?

*Свид. Г. П. Керемидчиевъ:* Зима ги началника.

— Когато ги разбиха ти видѣ ли?

— Това стана далечъ отъ нашето село — не видѣхъ.

*Прѣдсѣд.* Отъ вашето село пратиха ли потеря?

*Свид. Г. П. Керемидчиевъ:* Туриха на поста караулъ,  
а отъ други села пратиха потеря.

— Имаха ли еднаква форма?

— Разно бѣха облѣчени.

(Влиза свидѣтеля Спасъ Антоновъ).

*Прѣдсѣд.:* Ти си повиканъ като свидѣтель по дѣлото, да  
раскажешъ прѣдъ сѣда това, което си чулъ и видѣлъ, като  
помнишъ, че ти даде кѣтѣва, че ще кажешъ истинната, безъ  
да укривашъ или притуряшъ нѣщо, за което ще бѣдешъ отго-  
воренъ, както прѣдъ закона, така и прѣдъ Бога.

Раскажи каквото знаешъ.

*Свид. Св. Антоновъ:* Азъ бѣхъ стражаръ при М-ра  
Прѣдсѣдателя г-на Стамболова. Министерския Съвѣтъ имаше  
засѣданіе, което като се свърши, м-ритѣ излѣзоха. Колко бѣше  
часа 6<sup>1</sup>/<sub>2</sub> или 7 точно не помня. Като излѣзоха отъ тамъ г-да  
м-ритѣ тръгнаха къмъ Цариградското шоссе и стигнаха до моста  
на шосето при градината. Отъ тамъ се върнаха обратно по  
сѣщата линия и влѣзоха въ Панаховата сладкарница.

*Прѣдсѣд.:* Колко души отъ М-ритѣ ходиха по Цариград-  
ското шоссе?

— Всичкитѣ бѣха. Отъ тамъ се върнаха и влѣзоха въ  
сладкарницата на Панахъ. Не помня колко бѣше часа, но бѣше